

Vergaderjaar 1993–1994

22 961

Wijziging van de Wegenverkeerswet 1994, houdende regeling van de verzelfstandiging van de Rijksdienst voor het Wegverkeer

Nr. 13

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 20 mei 1994

Het gewijzigd voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd.

A

Artikel I, onderdeel B, wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 4a komt te luiden:

Artikel 4a

Er is een Dienst Wegverkeer, in het maatschappelijk verkeer aangeduid als RDW. De dienst bezit rechtspersoonlijkheid en is gevestigd te Zoetermeer.

2. Aan artikel 4j wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

4. De leden van de raad van toezicht hebben op persoonlijke titel zitting in de raad en oefenen hun functie uit zonder last of ruggespraak.

3. Artikel 4l, tweede lid, onderdeel b, komt te luiden:

b. vaststelling van de tarieven, bedoeld in artikel 4b, eerste lid, onderdeel n, alsmede de tarieven die voortvloeien uit artikel 4b, tweede lid, onderdeel a;

4. Artikel 4u komt te luiden:

Artikel 4u

1. De directie verstrekt Onze Minister de inlichtingen die deze ten behoeve van zijn taakuitoefening nodig oordeelt.

2. Onze Minister verstrekt de Dienst Wegverkeer de inlichtingen die deze voor zijn taakuitoefening redelijkerwijs nodig heeft.

3. Onze Minister stelt een informatiestatuut vast. Het informatiestatuut bevat inhoudelijke en procedurele voorschriften met betrekking tot de in dit hoofdstuk bedoelde informatie-uitwisseling tussen Onze Minister en de Dienst Wegverkeer.

5. Artikel 4q komt te luiden:

Artikel 4q

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels inzake de tarieven vastgesteld.

2. In de regels, bedoeld in het eerste lid, wordt bepaald op welke wijze uitvoering wordt gegeven aan het beginsel van volledige kostendekkendheid van tarieven dat door de Dienst Wegverkeer wordt gehanteerd. Tevens wordt in deze regels bepaald in welke gevallen de vaststelling van tarieven de goedkeuring van Onze Minister behoeft en wordt voorzien in de evaluatie van het tariefstelsel.

B

Artikel I, onderdeel RRR, komt te luiden:

RRR

Artikel 149 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. voor wegen onder beheer van het Rijk door Onze Minister, dan wel in de door Onze Minister aan te wijzen gevallen door de Dienst Wegverkeer;

2. In het tweede lid wordt «door Onze Minister» vervangen door: door de Dienst Wegverkeer.

C

Onder vernummering van ARTIKEL VII tot ARTIKEL XI worden de volgende artikelen ingevoegd:

ARTIKEL VII

De Rijttijdenwet 1936 wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 10 wordt een artikel ingevoegd, dat luidt:

Artikel 10a

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder Dienst Wegverkeer: de dienst, bedoeld in artikel 4a van de Wegenverkeerswet 1994.

2. De Dienst Wegverkeer is belast met het erkennen van natuurlijke personen of rechtspersonen die een apparaat als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onder b, installeren, onderzoeken of herstellen.

3. De Dienst Wegverkeer is belast met het toezicht op het installeren, onderzoeken en herstellen van de in het tweede lid bedoelde apparaten door de in dat artikellid bedoelde erkende natuurlijke personen of rechtspersonen.

4. De artikelen 4c en 4x, eerste lid, van de Wegenverkeerswet 1994 zijn van overeenkomstige toepassing op de in dit artikel opgedragen taken van de Dienst Wegverkeer.

B

Artikel 12 komt te luiden:

Artikel 12

1. Alle stukken, tengevolge van deze wet opgemaakt, worden behoudens in de gevallen, bij algemene maatregel van bestuur bepaald, kosteloos uitgereikt.

2. Het aan het toezicht en aan de erkenning, bedoeld in artikel 10a, tweede en derde lid, verbonden tarief wordt vastgesteld door de Dienst Wegverkeer en kan voor verschillende vormen van toezicht en verschillende soorten erkenningen verschillend worden gesteld. Artikel 4q van de Wegenverkeerswet 1994 is van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL VIII

De Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede «het door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen overheidsorgaan» vervangen door: de Dienst Wegverkeer, bedoeld in artikel 4a van de Wegenverkeerswet 1994,.

2. In het tweede lid wordt de zinsnede «Het in het eerste lid bedoelde overheidsorgaan» vervangen door: De Dienst Wegverkeer.

3. In het vierde lid wordt de zinsnede «bij het in het eerste lid bedoelde overheidsorgaan» vervangen door «bij de Dienst Wegverkeer» en wordt de zinsnede «bij het overheidsorgaan» vervangen door «bij de Dienst Wegverkeer».

4. Na het achtste lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

9. Artikel 4x van de Wegenverkeerswet 1994 is van overeenkomstige toepassing indien de Dienst Wegverkeer zijn in deze wet bedoelde taken niet langer naar behoren verricht.

B

In artikel 34, eerste lid, wordt de zinsnede «het door het overheidsorgaan, bedoeld in artikel 13, eerste lid, aangehouden register» vervangen door: het in artikel 13, tweede lid, bedoelde register.

C

Artikel 38, tweede lid, komt te luiden:

2. Inlichtingen omtrent de nakoming van de verplichting tot verzekering worden op aanvraag en na betaling van het daarvoor door de Dienst Wegverkeer vastgestelde tarief door deze dienst verstrekt. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels inzake de tarieven vastgesteld. Deze regels betreffen in ieder geval het beginsel van kostendekkendheid van de tarieven, de gevallen waarin de vaststelling van tarieven de goedkeuring van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat behoeft, alsmede de vermelding van degenen die tot betaling van het tarief zijn gehouden.

ARTIKEL IX

Artikel 1 van de wet van 17 maart 1979, houdende regeling van de

vergoeding van kosten van registratie van motorboten (Stb. 1979, 175) komt te luiden:

Artikel 1

1. De Dienst Wegverkeer, bedoeld in artikel 4a van de Wegenverkeerswet 1994, geeft aan degene, op wiens aanvraag een motorboot wordt geregistreerd, terzake van de registratie een registratiebewijs onder opgave van een registratieteken af tegen voorafgaande betaling van het door de Dienst Wegverkeer vastgestelde tarief. Artikel 4q van de Wegenverkeerswet 1994 is van overeenkomstige toepassing.

2. De artikelen 4c en 4x, eerste lid, van de Wegenverkeerswet 1994 zijn van overeenkomstige toepassing op de in dit artikel bedoelde taak van de Dienst Wegverkeer.

ARTIKEL X

De Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt na de zinsnede «Als bevoegde keuringsinstelling» ingevoegd: voor goederenwagens

2. Na het tweede lid wordt een lid toegevoegd, dat luidt:

3. Als bevoegde keuringsinstelling voor vrachtauto's wordt aangemerkt de Dienst Wegverkeer, bedoeld in artikel 4a van de Wegenverkeerswet 1994. De artikelen 4c en 4x, eerste lid, van de Wegenverkeerswet 1994 zijn van overeenkomstige toepassing op de in deze wet bedoelde taak van de Dienst Wegverkeer.

B

Artikel 9, vijfde lid, komt te luiden:

5. Voor de behandeling van een verzoek om keuring van een vervoermiddel is een vergoeding verschuldigd. Voor goederenwagens stelt Onze Minister de hoogte van de vergoeding alsmede de wijze van betaling vast. Voor vrachtauto's stelt de Dienst Wegverkeer de hoogte van de vergoeding alsmede de wijze van betaling vast, waarbij artikel 4q van de Wegenverkeerswet 1994 van overeenkomstige toepassing is.

C

In de aanhef van artikel 10 wordt «artikel 8, tweede lid,» vervangen door: artikel 8, tweede en derde lid,.

Toelichting

Onderdeel A, onder 1

In het voorstel van wet tot verzelfstandiging van de Rijksdienst voor het Wegverkeer is aan de verzelfstandigde dienst de naam Dienst Wegverkeer toegekend. Deze naam is gekozen omdat zij nauw aansluit bij de bestaande benaming. Het toevoegsel «Rijks» heeft uiteraard in de verzelfstandigde situatie geen betekenis meer. Inmiddels heeft nader onderzoek naar de naam plaatsgevonden. Daarbij is gebleken dat het van groot belang voor de verzelfstandigde dienst is om de afkorting RDW te

kunnen blijven voeren. Het gaat daarbij niet alleen om de naamsbekendheid binnen Nederland, doch met name om de naamsbekendheid in het buitenland. In het bijzonder op het gebied van typekeuringen is het voor de verzelfstandigde dienst van cruciaal belang dat de opgebouwde goede reputatie als «RDW» niet door enkele naamswijziging verloren gaat. Om die reden wordt er in artikel 4a in voorzien dat de verzelfstandigde dienst in het maatschappelijk verkeer de aanduiding RDW kan blijven hanteren, waarbij de afkorting R.D.W. wordt verheven tot zelfstandige naam «RDW».

Onderdeel A, onder 2

Het voorgestelde vierde lid van artikel 4j strekt ertoe de onafhankelijkheid van de leden van de raad van toezicht in de wet te verankeren.

Onderdeel A, onder 3

De wijziging van onderdeel b van het tweede lid van artikel 4b strekt ertoe een onvolkomenheid weg te nemen. Uiteraard moet de goedkeuring van de raad van toezicht niet alleen betrekking hebben op de tarieven die uit de Wegenverkeerswet 1994 zelf voortvloeien, doch ook op de uit andere wetten voortkomende tarieven.

Onderdeel A, onder 4

Het voorgestelde *derde lid* van artikel 4u bevat de wettelijke basis voor een informatiestatuut dat regels zal bevatten met betrekking tot de informatie-uitwisseling tussen verzelfstandigde dienst en minister. Het betreft hier zowel de informatie die de minister ten behoeve van zijn taakuitoefening nodig oordeelt of voor het toezicht op de dienst nodig heeft (*eerste lid*), als de informatie die de verzelfstandigde dienst nodig heeft om zijn taken naar behoren te kunnen vervullen (nieuw *tweede lid*). Voor wat betreft de aard van de regels moet worden gedacht aan een beschrijving van situaties waarin gegevens noodzakelijk zijn, de aard van de gegevens, en de termijn waarbinnen gegevens moeten worden geleverd. Voor de goede orde zij erop gewezen dat met name de Algemene wet bestuursrecht reeds voorschriften bevat die de hier bedoelde informatie-uitwisseling raken. Daarbij moet worden gedacht aan voorschriften op het gebied van voorbereiding van besluiten, zoals de in acht te nemen zorgvuldigheid en de afweging van belangen, en op het gebied van bekendmaking en motivering van besluiten. Dit is met name van belang voor bevoegdheden van de minister in geval de verzelfstandigde dienst zijn taak verwaarloost (artikel 4x), en voor het geven van algemene aanwijzingen (artikel 4c). Doch ook de voorbereiding van lagere regelgeving valt onder de werking van de Algemene wet bestuursrecht, zodat de beginselen inzake zorgvuldige voorbereiding en belangenafweging – en dus een juist en volledig informeren van de verzelfstandigde dienst – ook daar gelden. Waar de Algemene wet bestuursrecht terzake reeds een regeling biedt, dient het informatiestatuut zich in beginsel van regeling te onthouden.

Het oorspronkelijke tweede lid van artikel 4u zag op het als vertrouwelijk kwalificeren van te verstrekken gegevens. Hierbij werd vooral bedoeld op bedrijfs- en fabricagegegevens en op persoonsgegevens. Gezien het feit dat de Dienst Wegverkeer onder de werkingsfeer van de Wet openbaarheid van bestuur zal worden gebracht, is een aparte regeling als verwoord in het oorspronkelijke tweede lid niet wenselijk. Om die reden komt dit lid dan ook te vervallen. Ingevolge de Wet openbaarheid van bestuur dient in beginsel een verzoek om informatie te worden gehonoreerd, tenzij verstrekking op grond van de in die wet genoemde uitzonderingen achterwege kan blijven. In deze context is artikel 10, eerste lid,

onderdeel c, van belang. Ingevolge dit lid blijft verstrekking van bedrijfs- en fabricagegegevens die door de natuurlijke persoon of rechtspersoon vertrouwelijk aan de overheid zijn medegedeeld, achterwege. De Dienst Wegverkeer kan waar nodig zich op deze bepaling beroepen. Eenzelfde regeling is getroffen voor persoonsgegevens, te weten artikel 10, tweede lid, onderdeel e, van de Wet openbaarheid van bestuur.

Onderdeel A, onder 5

In het tweede lid van artikel 4q wordt het door de Dienst Wegverkeer bij de vaststelling van de tarieven te hanteren beginsel van kostendekkendheid verankerd. Teneinde de Dienst Wegverkeer in staat te stellen aan dit beginsel te voldoen, zal voor het moment van verzelfstandiging een totale herberekening van de kosten die verband houden met de onderscheiden verrichte diensten plaatsvinden. Deze herberekening strekt ertoe te komen tot vaststelling van tarieven die de kosten volledig dekken. Dit impliceert dat er geen sprake mag zijn van overdekking noch van onderdekking. Het ligt overigens in de verwachting dat deze herberekening geen aanmerkelijke kostenstijgingen voor de burger tot gevolg zal hebben.

Na de verzelfstandiging kunnen noodzakelijke tariefaanpassingen verband houdende met de inflatie door de Dienst Wegverkeer zelf worden vastgesteld, zonder dat de instemming van de Minister van Verkeer en Waterstaat nodig is. In dit verband zal evenwel bij algemene maatregel van bestuur een plafond worden vastgelegd. Tariefaanpassingen die verband houden met bijzondere kostenstijgingen en die het plafond te boven gaan, behoeven de goedkeuring van de Minister van Verkeer en Waterstaat. Dit goedkeuringsvereiste zal worden vastgelegd in de algemene maatregel van bestuur.

Ook bij tariefaanpassingen geldt het uitgangspunt van volledige dekking van de kosten. Bedrijfseconomisch gezien is het echter te belastend om dit uitgangspunt voor elk tarief afzonderlijk ten volle te laten doorwerken. De perceptiekosten zouden dan een onevenredig groot deel van de totale kosten vormen. Derhalve zal een aantal groepen van verwante diensten worden gevormd. Daarnaast zullen groepen van afnemers worden onderscheiden ter voorkoming van afwenteling van kosten tussen de groepen van afnemers. Het beginsel van volledige kostendekkendheid zal per groep diensten en per groep afnemers worden bewaakt. Ook dit systeem zal in de algemene maatregel van bestuur worden vastgelegd.

Onderdeel B

De wijziging van het eerste lid van artikel 149, onderdeel a, strekt ertoe het mogelijk te maken dat de Dienst Wegverkeer in voorkomend geval ook ontheffing kan verlenen van andere voorschriften dan de in artikel 71 van de Wegenverkeerswet 1994 bedoelde technische voertuigeisen. Te denken valt aan ontheffing van de in artikel 42 RVV 1990 bedoelde snelheid waarmee een motorvoertuig moet kunnen rijden om gebruik te mogen maken van de autosnelweg. In het kader van de ontheffingverlening voor bijzondere transporten kan aan een dergelijke additionele ontheffing behoefte bestaan.

Onderdeel C

Artikelen VII tot en met X: Algemeen

Artikel 4b, tweede lid, onder a, van de Wegenverkeerswet 1994 gaat ervan uit dat de Dienst Wegverkeer tevens belast kan zijn met bij of krachtens andere wetten rechtstreeks opgedragen taken. In de lijn hiervan wordt een aantal wetten in die zin gewijzigd dat de Dienst Wegverkeer

rechtstreeks, dat wil zeggen zonder de tussenstap van aanwijzing door de Minister van Verkeer en Waterstaat, wordt belast met de in de betrokken wet bedoelde taken.

Artikel VII: Rijtijdenwet 1936

Aan de Rijtijdenwet 1936 wordt een artikel 10a (onderdeel A) toegevoegd, dat in het tweede en derde lid de thans reeds aan de Rijksdienst voor het Wegverkeer opgedragen taak op het gebied van de installatie van tachografen als taak aan de Dienst Wegverkeer opdraagt. Het gaat daarbij om het erkennen van inbouwers en reparateurs van tachografen en het toezicht op het installeren en controleren van die apparaten.

In aansluiting op de bestaande situatie waarin de Minister van Verkeer en Waterstaat verantwoordelijk is voor de technische aspecten van installatie en controle van tachografen, bepaalt het vierde lid dat de bevoegdheid van de Minister van Verkeer en Waterstaat om aanwijzingen van algemene aard te geven, van overeenkomstige toepassing is. Hetzelfde gebeurt met betrekking tot de bevoegdheid in geval van taakverwaarlozing door de dienst.

Aan artikel 12 (onderdeel B) is een tweede lid toegevoegd, bevattende de wettelijke basis voor het kunnen vaststellen van tarieven voor de bedoelde activiteiten van de Dienst Wegverkeer. De algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 4q van de Wegenverkeerswet 1994 wordt van overeenkomstige toepassing verklaard op de hier bedoelde tarieven, als gevolg waarvan bedoelde tarieven jaarlijks kunnen worden geïndexeerd.

Artikel VIII: Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen

Artikel 13 van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen wordt in die zin gewijzigd dat de Dienst Wegverkeer rechtstreeks, derhalve zonder de tussenstap van aanwijzing door de Minister van Verkeer en Waterstaat, wordt belast met het houden van het register inzake verzekeringen (onderdeel A). Het toegevoegde negende lid verklaart artikel 4x van de Wegenverkeerswet 1994, inhoudende een zogenaamde taakverwaarlozingsbepaling, van overeenkomstige toepassing. De wijziging van het tweede en vierde lid van artikel 13 en de wijziging van artikel 34 (onderdeel B) betreffen slechts technische aanpassingen.

De wijziging van artikel 38, tweede lid, (onderdeel C) maakt het mogelijk dat voor het verstrekken van inlichtingen een tarief wordt vastgesteld door de Dienst Wegverkeer. Bij algemene maatregel van bestuur zullen regels inzake de tarieven worden vastgesteld. Tevens zullen in die algemene maatregel van bestuur de categorieën personen en organisaties worden aangegeven die gehouden zijn tot betaling van het tarief. Het zal daarbij gaan om dezelfde categorie als thans voorzien in het Besluit kennisgevingen aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen, te weten degenen die aannemelijk kunnen maken dat zij betrokken zijn bij schade, welke grond kan opleveren voor de toepassing van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen. Het tarief zal kostendekkend moeten zijn. De huidige tarieven bedragen f 8,75 voor individuele, handmatig opgezochte informatie en f 0,76 voor langs geautomatiseerde weg verstrekte informatie (zgn. bulkinformatie). Een grote kostenstijging wordt, in het kader van kostendekkendheid, evenwel niet verwacht.

Artikel IX: Wet van 17 maart 1979, houdende regeling van de vergoeding van de kosten van registratie van motorboten

In artikel 1 van de Wet van 17 maart 1979, houdende regeling van de vergoeding van de kosten van registratie van motorboten, wordt de thans reeds via aanwijzing door de minister aan de RDW opgedragen taak op

het gebied van registratie van motorboten, rechtstreeks opgedragen aan de Dienst Wegverkeer. Ten aanzien van de door de dienst vast te stellen tarieven voor de registratie wordt ook in deze wet de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 4q van de Wegenverkeerswet 1994 van overeenkomstige toepassing verklaard, zulks met het oog op het indexeren van het tarief.

Het tweede lid verklaart een aantal sturingsinstrumenten uit de Wegenverkeerswet 1994, van overeenkomstige toepassing, te weten de bevoegdheid aanwijzingen van algemene aard te geven alsmede de bevoegdheid in het geval van taakverwaarlozing.

Artikel X: Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen

In artikel 8, derde lid, van de Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen wordt de Dienst Wegverkeer aangewezen als de bevoegde keuringsinstelling voor vrachtauto's. Evenals bij de hiervoor genoemde wetten wordt hier een aantal sturingsinstrumenten uit de Wegenverkeerswet 1994 van overeenkomstige toepassing verklaard, te weten de algemene aanwijzingsbevoegdheid alsmede de bevoegdheid in het geval van taakverwaarlozing (onderdeel A, sub 2). Aangezien er voor goederenwagens een afzonderlijke keuringsinstelling is aangewezen (de Nederlandse Spoorwegen), is het tweede lid van artikel 8 op deze goederenwagens toegespitst (onderdeel A, sub 1).

De wijziging van artikel 9 (onderdeel B) voorziet in een wettelijke basis voor het kunnen vaststellen van tarieven door de Dienst Wegverkeer. Ook hier wordt de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 4q van de Wegenverkeerswet 1994 van overeenkomstige toepassing verklaard op het hierbedoelde tarief, zulks in verband met de jaarlijkse indexering van de tarieven.

De wijziging van artikel 10, aanhef (onderdeel C), vloeit voort uit de toevoeging van een derde lid aan artikel 8.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen